

blevet forhøjet, saaledes som det er sket eller vil ske ved dette Lovforslag, er der større Sandsynlighed for, at Arvtagerne berigtiger deres Arveafgifter paa denne Maade, og dette vil i kommende Tider faa en ikke ringe Betydning. Der er jo endda en Slags Udsigt til, at vanskelige Spørgsmaal herigennem delvis kan løses. Denne Ændring, som paa samme Tid er en Lettelse, en Indrømmelse til disse Arvtagere, har bevirket, at jeg har ment at kunne modtage Ændringen med Hensyn til de højeste Satser. Jeg kan altsaa kun anbefale Flertallets Ændringsforslag til Vedtagelse. Det gaar, som nævnt, ud paa, at Finansministeren faar en Ret til at bestemme, hvorvidt det skal være gennem Jord eller Kapital, at Afgiften berigtiges. Jeg maa sige til dem, der har stillet det andet Ændringsforslag, ifølge hvilket Arvtageren selv skal kunne afgøre, hvorledes han vil berigtige Afgiften, at ved den Forhandling, der vil blive mellem Finansministeriet og Arvtagerne, vil man naturligvis søge at tale sig til Rette og ogsaa tage rimeligt Hensyn til alle Omstændigheder. Anderledes kan jeg ikke tænke mig det. Højremindretallet indrømmer det jo ogsaa derigennem, at dette Forslag er tiltraadt subsidiært. Men jeg maa altsaa paa dette Punkt ganske bestemt anbefale Flertallets Forslag, ogsaa fordi det er Begrundelsen til, at jeg har kunnet tiltræde Forslaget om Ændringerne i Satserne. Der er fremdeles stillet en Ændring af ren redaktionel Natur angaaende Lovens Ikrafttræden. Der stod i Forslaget „den 1. April“, hvilket naturligvis nu maa gaa ud.

Derimod har Højremindretallet under Nr. 4 stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at ogsaa Ejere af rørlig Ejendom, af Værdipapirer o. lign. skal kunne afdrage Arveafgiften til Staten i et vist Aaremaal. Dette kan jeg ikke tiltræde, nærmest af den Grund, som den højtærede Ordfører anførte, nemlig den, at man derved i Virkeligheden er inde paa et Gennemsyn og en Hovedændring af den hele Arveafgiftslov. Man har med disse Lovforslag, som er fremsatte for den høje Rigsdag, kun villet ind paa selve dette at faa en Indtægt for Staten. Man har ikke tænkt sig, hvad der ogsaa vilde være urimeligt, nu at gaa til en Revision af de forskellige Skattelove. Men her er man inde paa Begyndelsen til en Revision, og det kan jeg altsaa ikke tiltræde, ogsaa fordi jeg ikke finder Ændringsforslaget affattet saaledes, at det ikke giver Anledning til Kritik, men tror, det maatte om-

arbejdes noget, hvis man overhovedet skulde gaa ind paa det. I og for sig er jeg ikke uden Sympati for selve Bestemmelsen, men nu, da Staten netop har ganske overordentlig Brug for alle de Indtægter, den kan faa, og da Arveafgiftsloven meget langsomt giver Indtægt, vilde det ikke være rigtigt af Finansministeren at stille sig saaledes, at ogsaa den Indtægt, der kom fra saadanne Arvelodder, skulde det tage endnu længere Tid at drage ind i Statskassen.

Jeg skal altsaa indskrænke mig hertil og sige, at jeg anbefaler til det høje Tings Vedtagelse dels de af hele Udvalget, dels de af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag til Lov om Ændring i Lov om Arveafgift.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af *Udvalget* (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

§ 1 (se Tillæg C.), saaledes ændret, og § 2

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 2 af et *Mindretal* (la Cour, Oluf Jensen, Knuth, Holger Petersen, Piper og Tvede)

forkastedes med 32 Stemmer mod 16.

Ændringsforslag Nr. 3 af et *Flertal* (Jørgen Berthelsen, Christiansen, Dalsgaard, Frandsen, Hey, Jensen-Grimsbjerg, Maegaard, Enevold Sørensen og Vejstrup), subsidiært tiltraadt af *Mindretallet* under Nr. 2,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 af *Mindretallet* under Nr. 2

forkastedes med 32 Stemmer mod 19.

Ændringsforslag Nr. 5 til § 3 af *Udvalget*

vedtoges uden Afstemning.

§ 3, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.